

Sygn. akt *IV U 473/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: M. Rykała- P.

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o składki ubezpieczeniowe

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 01/02/2018 r. znak (...)

I. zmienia punkt II zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 01/02/2018 r. znak: (...) w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu określenie wysokości należności wnioskodawcy A. W. niepodlegających umorzeniu.

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 473/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lutego 2019 r.

Decyzją z dnia 1 lutego 2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na przepis art. 83 ust. 6 i 7 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 13 października 1998 r. zmienił decyzję Zakładu wydaną 26 października 2017 r. nr (...) o warunkach umorzenia należności i na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność określił:

w pkt I, iż według stanu na dzień wpływu wniosku tj. 12 stycznia 2015 r. umorzeniu będą podlegać należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenia społeczne – za okres 02/2002 – 11/2005 w łącznej kwocie 49 135,21 zł w tym z tytułu:

składek – 20 964,01 zł

odsetek – 27 944 zł

kosztów upomnienia – 227,20 zł

b) ubezpieczenie zdrowotne – za okres 02/2002 – 11/2005 w łącznej kwocie 14 241,04 zł w tym z tytułu:

składek – 6 134,84 zł

odsetek – 8 063,40 zł

kosztów upomnienia – 42,80 zł

c) Fundusz Pracy – za okres 02/2002 – 11/2005 w łącznej kwocie 3 517,70 zł w tym z tytułu:

składek – 1 491,70 zł

odsetek – 1 991,80 zł

kosztów upomnienia – 34,20 zł;

w punkcie II stwierdził, iż warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należności należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany ZUS.

W uzasadnieniu powyższego organ rentowy wskazał, że po rozpatrzeniu wniosku A. W. decyzją o warunkach umorzenia nr (...) z 26 października 2017 r. określono okresy oraz kwoty należności podlegających abolicji na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy oraz okresy należności nie podlegających abolicji (za innych ubezpieczonych) z tytułu prowadzonej działalności. Od decyzji tej A. W. złożył odwołanie. Ponieważ Zakład uznał za słuszne zgłoszone w odwołaniu zarzuty w sprawie nieprawidłowego rozliczenia wpłat oraz nie wskazania kwot składek i odsetek należności niepodlegających abolicji, dokonał zmiany decyzji o warunkach umorzenia.

Wskazał też, że wnioskodawca posiada należności niepodlegające abolicji za innych ubezpieczonych (w części finansowanej przez płatnika i ubezpieczonych) na ubezpieczenia społeczne za okres 02/2002 – 01/2005 w kwocie 28 303,74 zł plus odsetki liczone na dzień 30.11.2017 r. – 48 069,13 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres 02/2002 – 01/2005 w kwocie 4 219,29 zł plus odsetki liczone na dzień 30.11.2017 r. – 7 085,70 zł oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 02/2002 – 01/2005 w kwocie 2 018,67 zł plus odsetki liczone na dzień 30.11.2017 r. – 3 427,85 zł. Opłacenie tych należności wraz z odsetkami i ewentualnych należności powstałych po dniu wydania decyzji będzie warunkiem umorzenia należności, o których mowa w pkt II decyzji.

A. W. złożył odwołanie od powyższej decyzji kwestionując prawidłowość stanowiska w niej zawartego. Stwierdził, iż decyzja została wydana w wyniku błędnych ustaleń dotyczących okoliczności faktycznych, w wyniku manipulacji dokonanej przez ZUS przy dokonywaniu rozliczenia dokonanych wpłat oraz, że decyzja błędnie określa wysokość składek, które nie podlegają umorzeniu w ramach abolicji, nie określa jednoznacznie warunków, na których umorzenie należności ma nastąpić, nie wskazuje jednoznacznie w jakim okresie czasu I. Z. została objęta przez ZUS ubezpieczeniem społecznym, co uniemożliwia weryfikację prawidłowości ustalenia okresu, za który organ rentowy naliczył składki niepodlegające abolicji.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS O/R. wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację, która była podstawą wydania zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 27 czerwca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odniósł się dodatkowo do zarzutów podnoszonych przez wnioskodawcę wskazując, że:

- konto płatnika zostało rozliczone w oparciu o Rozporządzenie Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponieważ w okresie obowiązywania tego rozporządzenia na koncie zostały zaewidencjonowane korekty dokumentów rozliczeniowych sporządzone z urzędu przez ZUS oraz korekcie deklaracji złożonej przez wnioskodawcę. Natomiast zgodnie z §3 ust.4 w/w rozporządzenia zakład dokonuje zaewidencjonowania danych na koncie ubezpieczonego na podstawie prawidłowych raportów lub prawidłowych raportów korygujących oraz rozliczenia składek na koncie płatnika w oparciu o deklaracje korygujące'

- wpłaty dokonywane w okresie od 03.11.2000 r. do 08.03.2001 r. to wpłaty przekazywane w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego, na zaległości za rok 2000, które nie obejmowały zaległości za rok 1999 oraz rozliczane były zgodnie z oznaczeniami zajęć wskazanymi na wpłatach. Natomiast pismo ZUS znak: (...) z dnia 29 maja 2001 r. dotyczyło tylko zaległości 1999 r., a nie całej kwoty zaległości na koncie płatnika;

- okres obowiązku opłacania składek w przypadku wnioskodawcy nie jest taki sam jak okres, w którym czynne było konto. Konto płatnika czynne było do daty wyrejestrowania ostatniego pracownika I. Z. - tj. do 05/2006.;

- nietrafny jest zarzut poświadczenia nieprawdy odnośnie bieżącego rozliczenia wpływających wpłat. Wpłaty uzyskane z postępowania egzekucyjnego były księgowane na bieżąco zgodnie z oznaczeniami zajęć wskazanymi na wpłatach, ewentualne nadwyżki z realizowanych zajęć zaliczano na kolejne zadłużenie objęte postępowaniem egzekucyjnym. Dokonano weryfikacji wszystkich wpłat dokonanych przez płatnika jak również wpłat egzekucyjnych. Wszystkie wpłaty zostały zaksięgowane;

- raport zestawienia deklaracji i wpłat nie prezentuje wpłat przekazanych w wyniku prowadzonego postępowania egzekucyjnego, z tego powodu na tym wydruku nie są prezentowane wpłaty przekazane w okresie od 08.03.2001 r. - 04.03.2003 r. Ostatnia wpłata dokonana przez płatnika nastąpiła w dniu 16.08.2000 r., a po tej dacie wszystkie wpłaty były przekazywane z rachunku przeznaczonego do realizacji postępowań egzekucyjnych.

W piśmie z dnia 11 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych - zgodnie z wezwaniem sądu - wskazał, że do należności niepodlegających umorzeniu uwzględniono składki za ubezpieczonych niebędących jednocześnie płatnikami składek za okres od 02.2002 r. do 01.2005 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

W dalszych pismach procesowych złożonych przez odwołującego, w odpowiedzi na pisma organu rentowego, kwestionował on sposób wyliczenia należności podlegających umorzeniu, niewłaściwe zastosowanie przepisów prawnych oraz braki w dokumentacji ubezpieczeniowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, którą jednak zlikwidował z dniem 01 grudnia 2005 r. Z tego tytułu na prowadzonym dla niego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych koncie płatnika składek powstała zaległość z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Zaległości te dotyczyły jego samego oraz innych osób objętych ubezpieczeniem w stosunku, do których był płatnikiem. Konto płatnika składek było aktywne do czerwca 2006 r., z uwagi na to, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 30 października 2008 r., sygn. akt IV P 495/08 nakazano wnioskodawcy wydanie I. Z. świadectwa pracy obejmującego okres zatrudnienia od 23 maja 2004 r. do 02 maja 2006 r. z adnotacją, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę - art. 30 § 1 pkt 2 k.p.

W okresie zatrudnienia I. Z. przebywała na urlopie wychowawczym. do dnia 04.01.2006 r., w związku z czym za miesiące 12/2015 i 01/2016 dokumenty ubezpieczeniowe sporządzone zostały przez organ rentowy z urzędu, w oparciu

o decyzję własną. Za pozostały okres (do 06/2006) brak jest deklaracji albowiem wnioskodawca nie złożył za ten okres dokumentacji rozliczeniowej pomimo wydania w/w wyroku.

Wnioskodawca A. W. pismem z dnia 12.01.2015 r. zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. o umorzenie należności na podstawie ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

W dniu 26.10.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję nr (...) o warunkach umorzenia należności określającą okresy i kwoty należności podlegających umorzeniu oraz okresy należności nie podlegających umorzeniu. Odwołanie od tej decyzji wniósł wnioskodawca. W związku ze złożonym odwołaniem organ rentowy dokonał korekty wpłat dokonanych przez A. W. oraz ponownie rozliczył konto.

W dniu 01.02. 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wydał decyzję znak (...) zmieniającą decyzję Zakładu wydaną 26 października 2017 r. nr (...) o warunkach umorzenia należności i na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność określił:

w pkt I. iż według stanu na dzień wpływu wniosku tj. 12 stycznia 2015 r. umorzeniu będą podlegać należności z tytułu składek na:

d) ubezpieczenia społeczne – za okres 02/2002 – 11/2005 w łącznej kwocie 49 135,21 zł w tym z tytułu:

składek – 20 964,01 zł

odsetek – 27 944 zł

kosztów upomnienia – 227,20 zł

e) ubezpieczenie zdrowotne – za okres 02/2002 – 11/2005 w łącznej kwocie 14 241,04 zł w tym z tytułu:

składek – 6 134,84 zł

odsetek – 8 063,40 zł

kosztów upomnienia – 42,80 zł

f) Fundusz Pracy – za okres 02/2002 – 11/2005 w łącznej kwocie 3 517,70 zł w tym z tytułu:

składek – 1 491,70 zł

odsetek – 1 991,80 zł

kosztów upomnienia – 34,20 zł;

w punkcie II stwierdził, iż warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należności należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany ZUS.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że A. W. posiada należności niepodlegające abolicji za innych ubezpieczonych (w części finansowanej przez płatnika i ubezpieczonych) na ubezpieczenia społeczne za okres 02/2002 - 01/2005 w kwocie 28 303,74 zł, plus odsetki liczone na dzień 30.11.2017 r. w kwocie 48 069,13 zł, ubezpieczenie zdrowotne za okres 02/2002 - 01/2005 w kwocie 4219,29 zł plus odsetki liczone na dzień 30.11.2017 r. w kwocie 7 085,70 zł oraz

Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 02/2002 do 01/2005 w kwocie 2 018,67 zł plus odsetki liczone na dzień 30.11.2017 r. w kwocie 3 427,85 zł. Jednocześnie podniesiono, że uiszczenie powyższych należności wraz z odsetkami liczonymi do dnia wpłaty łącznie oraz ewentualnych należności powstałych po dniu wydania niniejszej decyzji będzie warunkiem umorzenia należności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację przedłożoną przez odwołującego oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych, którą Sąd uznał za wiarygodną. W ocenie Sądu dokumenty przedłożone przez organ rentowy pomimo ich kwestionowania przez odwołującego sporządzone zostały w sposób prawidłowy i rzetelny. Sporządzone zostały w formie pisemnej, przez uprawniony podmiot oraz w toku postępowania wyczerpująco wskazano z czego wynika ich treść. Sąd w toku oceny materiały dowodowego nie dopatrył się nieprawidłowości podnoszonych przez odwołującego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (zwana dalej ustawą abolicyjną) na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Natomiast zgodnie z ustępem 6 w/w artykułu umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Jak stanowi ust. 7 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzeniu podlegają również należności, o których mowa w ust. 1 i 6, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały rozłożone na raty i nie zostały opłacone do dnia złożenia wniosku o umorzenie. Należności te podlegają wyłączeniu z umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty. Warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po opłaceniu pozostałych należności objętych umową. Przy czym warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Omawiana ustawa przewiduje więc, że organ rentowy powinien przeprowadzić dwa postępowania, które zakończą

się wydaniem merytorycznej decyzji. Pierwszy z nich dotyczy określenia warunków umorzenia należności, zaś drugi dotyczący już umorzenia należności.

Dokonując wykładni ust. 8 art. 1 ustawy abolicyjnej, stwierdzić należy, iż odwołanie do powyższych ustępów nakazuje przyjąć, że decyzja określająca warunki umorzenia ustala kwoty nieopłaconych składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od 01 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009 r. wraz z należnymi od nich odsetkami za zwłokę, opłatami prolongacyjnymi, kosztami upomnienia, opłatami dodatkowymi i kosztami egzekucyjnymi naliczonymi przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego, a po drugie kwoty nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za ten sam okres wraz z należnymi od nich odsetkami za zwłokę, opłatami prolongacyjnymi, kosztami upomnienia, opłatami dodatkowymi i kosztami egzekucyjnymi naliczonymi przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zatem przepis ten wyraźnie wskazuje na dwa elementy składowe decyzji ustalającej, a mianowicie kwoty należności o których mowa w ust. 1 i 6 oraz warunki umorzenia. Warunki umorzenia - o czym częściowo była mowa wyżej - wskazane zostały w ust. 10-12 art. 1 ustawy abolicyjnej. Reasumując, decyzja ustalająca warunki umorzenia powinna wskazywać w sposób konkretny nie tylko kwoty należności podlegające umorzeniu, ale również w ten sam sposób kwoty niepodlegające umorzeniu do których opłacenia jest obowiązany wnioskodawca wraz z wszelkimi kosztami dodatkowymi wymienionymi w ustawie z jednoczesnym podaniem terminu, w jakim należności te podlegają spłacie. W tym miejscu przytoczyć należy stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 03 lipca 2018 r., sygn. akt III AUa 1238/18 - Prawidłowa decyzja określająca warunki umorzenia musi się składać z dwóch koniecznych elementów, tj. z ustalenia kwoty należności, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 6 ustawy z 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, czyli tych, które będą podlegać umorzeniu oraz z określenia warunków umorzenia, czyli wskazania kwot należności nieumarzalnych, wymagających spłacenia. W konsekwencji, decyzja wydana na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej bez określenia kwot należności niepodlegających umorzeniu, o których mowa w art. 1 ust. 10 ustawy, dotknięta jest brakiem, który czyni ją nieprawidłową.

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe warunki nie zostały spełnione. Zauważyć należy, że w sentencji decyzji w punkcie II wskazano jedynie, że " warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należności należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 13 października 1998 r. oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany ZUS." Z powyższego orzeczenia nie wynika w sposób konkretny jakie kwoty i z jakiego tytułu powinny zostać przez wnioskodawcę opłacone tak aby mogło dojść do umorzenia pozostałych należności. Sąd Okręgowy miał na uwadze, że wysokość należności niepodlegających umorzeniu wskazana została w uzasadnieniu, które jest integralną częścią decyzji, jednakże uzasadnienie ma pełnić funkcję sprawozdawczą, wskazująca jakimi motywami organ kierował się przy wydawaniu decyzji, nie zaś stanowić miejsce, w którym zawierana jest część rozstrzygnięcia. Ubezpieczony powinien znać kwoty składek , które nie podlegają umorzeniu, to jest jego obowiązkiem. W ocenie Sądu Okręgowego prowadzić musiało to do zmiany zaskarżonej decyzji w punkcie II i nakazanie organowi rentowemu określenie wysokości należności niepodlegających umorzeniu, tym razem w sposób wskazany w powyższych rozważaniach.

Przechodząc natomiast do części oddalającej odwołanie zwrócić należy w tym miejscu uwagę, że spór - w zasadniczej części - w przedmiotowej sprawie koncentrował się wokół dwóch zagadnień. Pierwsze z nich dotyczyło poprawności wyliczenia przez organ rentowy zaległych należności powstałych na koncie płatnika z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dotyczące jego osoby (pkt 1 decyzji), drugie zaś wyliczenia zaległości powstałych z tytułu nieopłacenia w/w składek za innych

ubezpieczonych w okresie od 02/2002 do 01/2005. Zdaniem Sądu Okręgowego organ rentowy w pkt. 1 zaskarżonej decyzji w sposób prawidłowy ustalił kwotę należności podlegających umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej, za okres od 02/2002 do 11/2005 (od dnia 01.12.2005 r. nastąpiło zakończenie prowadzenia działalności gospodarczej), obejmujące ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i na Fundusz Pracy. Sposób ustalenia powyższej należności w sposób szczegółowy przedstawiony został przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w pismach procesowych oraz dołączona została do niego dokumentacja płatnika składek, która pozwoliła na weryfikację przez sąd stanowiska wyrażonego w wydanej decyzji.

Odnosząc się wysokości zadłużenia wskazanego przez organ rentowy w piśmie z dnia 29.05.2001 r. znak: DR/NI/NIP/6261468142 wskazać należy, iż wynikało ono z różnic składek powstałych z niedopłat, jak również nieuwzględnienia przez wnioskodawcę odsetek od nieterminowych wpłat, które aktualne były na dzień sporządzenia pisma. Jednocześnie został on wezwany do zapłaty wskazanej należności, która nie stanowiła pełnego zadłużenia odwołującego. Pismo to dotyczyło tylko zaległości za rok 1999 i nie obejmowało roku kolejnego. Natomiast wpłaty dokonywane w okresie od 03.11.2000 r. do 08.03.2001 r. księgowane były na zaległości za rok 2000. Ostatnia wpłata przekazana przez płatnika na rachunek do dobrowolnego opłacania składek nastąpiła w dniu 16.08.2000 r. W pozostałym zakresie należności regulowane były w ramach kwot uzyskanych w toku postępowania egzekucyjnego zatem nie mogły być prezentowane w raporcie zestawienia wpłat i deklaracji. Nie oznacza to jednak, że wyegzekwowane kwoty nie zostały zaliczone na poczet zaległych należności. W toku postępowania prowadzonego przez organ rentowy, w związku ze zgłaszanymi przez odwołującego uwagami, pierwotne stanowisko organu ulegało zmianie i ostatecznie dokonano weryfikacji wszystkich wpłat dokonanych przez płatnika, jak również wpłat egzekucyjnych. Zdaniem Sądu czynności te przeprowadzone zostały w sposób prawidłowy i nie budzą wątpliwości co do wskazywanych przez organ kwot należności.

Za chybiony należy uznać zarzut odwołującego wskazujący na celowe działanie organu rentowego polegające na przeliczeniu konta niezgodnie z prawem w celu zwiększenia kwot niepodlegających umorzeniu. Zauważyć należy, że - co zresztą wyjaśnił również organ - przeliczenie konta płatnika nastąpiło w wyniku zaewidencjonowania na koncie korekt dokumentów sporządzonych przez ZUS z urzędu w związku z porządkowaniem okresu podlegania wnioskodawcy do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego (II/2009) oraz porządkowaniem dokumentów rozliczeniowych za ubezpieczoną I. Z. po uzyskaniu prawomocnego wyroku sądu nakazującego wydanie świadectwa pracy (05/2015), a także z uwagi na korektę deklaracji złożonej przez wnioskodawcę (07/2011 dotycząca 01/2005). Przeliczenie to zostało dokonane zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany zakład ubezpieczeń społecznych, a ściślej §3 ust. 4, zgodnie z którym Zakład dokonuje zaewidencjonowania danych na koncie ubezpieczonego na podstawie prawidłowych raportów lub prawidłowych raportów korygujących oraz rozliczenia składek na koncie płatnika składek w oparciu o deklarację korygującą. Mając na uwadze, że nastąpiły zdarzenia uzasadniające przeliczenie konta płatnika to dokonanie tego przeliczenia w oparciu o w/w rozporządzenie było działaniem prawidłowym. Ponadto zauważyć należy, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych w nawiasach w piśmie procesowym z dnia 27.06.2018 r. wskazał miesiące w których sporządzono z urzędu i w których wpłynęły korekty dokumentów rozliczeniowych przesłane przez płatnika elektronicznie, w okresie obowiązywania rozporządzenia, nie zaś miesiące, których miały dotyczyć. Przy czym na moment wpływu i rozliczania wpłat dokonywane one były zgodnie z obowiązującym ówczesnie rozporządzeniem.

I tak zauważyć należy, iż rozliczenie konta z uwzględnieniem uwag odwołującego dokonane zostało ponownie w dniu 04.12.2017 r. po zaksięgowaniu skorygowanych wpłat. Po dokonaniu korekty waluty do wnioskodawcy wysłana została informacja o rozliczeniu konta. Zwrócić należy uwagę, iż porządkowanie okresu podlegania ubezpieczeniu chorobowemu skutkowało pomniejszeniem deklarowanych płatnika składek. W ocenie Sądu czynności te wykonane zostały prawidłowo.

Organ w należyty sposób wyjaśnił wątpliwości wskazywane przez odwołującego w poszczególnych pozycjach. i ich księgowaniu. Wnioskodawca w toku postępowania przed organem miał możliwość zapoznania się z dokumentacją rozliczeniową i wyrażenia swojego stanowiska. W sytuacji, gdy miało nastąpić przesunięcie wydania terminu decyzji był wcześniej o tym informowany i mógł zapoznać się z aktami postępowania. W tym zakresie organ nie naruszył prawa strony do wypowiedzenia się w sprawie. Odnosząc się natomiast do samego czasu trwania postępowania przed wydaniem decyzji, tj. od momentu złożenia wniosku do jej wydania wskazać należy, iż rację ma odwołujący, że jego okres był znaczny, jednakże wynikał on z podejmowanych czynności mającymi właśnie na celu ustaleniu prawidłowej wysokości kwot podlegających umorzeniu.

W dalszej kolejności zaznaczyć wypada, iż organ rentowy w sposób prawidłowy ustalił okres, w którym czynne było konto płatnika, tj. do daty wyrejestrowania przez ZUS ostatniego pracownika - I. Z.. Jak wynika z orzeczenia Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 30 października 2008 r., sygn. akt IV P 495/08, który to wyrok nakazywał A. W. wydanie powódce świadectwa pracy za okres obejmujące okres zatrudnienia od 23 maja 2004 r. do 2 maja 2006 r. Z tych też względów samo wyrejestrowanie przez odwołującego działalności gospodarczej z dniem 01 grudnia 2005 r. nie było równoznaczne z wygaśnięciem obowiązku zapłaty przez płatnika składek na innych ubezpieczonych skoro jak wynika z przytoczonego wyżej wyroku, I. Z. pozostawała w zatrudnieniu do dnia 02 maja 2006 r. Zatem skoro była pracownikiem to do tego dnia istniał obowiązek opłacania za nią składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Przy czym organ rentowy z uwagi na przebywanie pracownicy na urlopie wychowawczym do dnia 04.01.2006 r. sporządził deklaracje za okres 12.2005 r. oraz 01.2006 r. co znalazło odzwierciedlenie w decyzji z dnia 09.07.2007 r. Natomiast w pozostałym zakresie od 02.2006 do 05.2006 r. deklaracje takie nie zostały sporządzone z uwagi na brak dokumentów pozwalających na ich sporządzenie z urzędu. W tym zakresie obowiązek ten obciążał wnioskodawcę jako osobę będącą pracodawcą. W tym miejscu przytoczyć na marginesie należy stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2000 r. sygn. akt II UKN 568/99 zgodnie, z którym - Stosunek ubezpieczenia społecznego pracownika nie wygasa z chwilą wykreślenia pracodawcy z ewidencji prowadzenia działalności gospodarczej. W uzasadnieniu natomiast wskazano, iż wpis w ewidencji ma charakter deklaracyjny. W tym kontekście nie sposób również zgodzić się z twierdzeniem wnioskodawcy, że w/w wyrok Sądu Rejonowego jest niewykonalny. Oceny tej nie zmienia fakt umorzenia postępowania przeciwko wnioskodawcy postępowania karnego, którym sąd cywilny nie jest związany. Dodatkowo wskazać należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 09.03.2009 r., znak: (...) stwierdził, że Pani I. Z. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika A. W. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalno-rentowym, chorobowym oraz wypadkowym od dnia 03 maja 2006 r. Decyzja ta jest prawomocna, wskutek oddalenia odwołania przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 24.01.2008 r., sygn. akt 1405/07. Z tych też względów stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie istnienia obowiązku opłacania ubezpieczeń w stosunku do I. Z. za w/w okres uznać należy za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc.